

TAULA RODONA AMB JACQUES TATI

“Per quin micro, aquest o aquest?”

“Prometo contestar-vos amb una gran sinceritat totes les preguntes que em vulgueu fer”. Amb aquestes paraules de Jacques Tati, s’inicià la taula rodona del dia 19, a l’Escola Universitària d’Estudis Empresarials. Taula rodona que estava formada per Tomàs Delclòs, crític de cinema, Christian Delacampagne, agregat cultural de l’ambaixada francesa, Joan Ripoll, col.laborador a la confecció del dossier Tati elaborat per les dues entitats organitzadores, Robert Ferrer i Jordi Graset, representants d’Alliance Française i Cine Club Sabadell, i, naturalment, Jacques Tati.

Tati havia entrat a la sala cap a les vuit del vespre, enmig de forts aplaudiments amb què una 150 persones li havien mostrat la seva admiració. Havien passat dotze anys des de la seva presentació de TRAFIC, a la Setmana de Cine en Color de Barcelona.

Se li adreçà la primera pregunta:

-Per què va tardar tant de temps -nou anys- a rodar PLAYTIME, després d’haver tingut tant d’èxit MON ONCLE?

-Es llàstima que no us hagi portat fotografies de rodatge de PLAYTIME. Si ho hagués fet, hauríeu entès per què vaig tardar tant. Ningú no

volia que comencés aquest film. Potser tenien raó, no ho sé. A mi, no m’ho sembla. Tot fou construït: el “plateau”, els edificis, els decorats, etc. Caldria demanar als contractistes per què van necessitar tant de temps. Però m’he convençut que, a tots els països del món, se’n necessita molt per fer els decorats.

Aviat, com no podia ser d’altra manera, Tati parlà d’Hulot:

-Crec que és un solitari, però fins a cert punt. El fet de no entrar en el joc, de no acceptar-ho tot, és més independència que solitud, perquè crec que M. Hulot és molt feliç de la manera com viu. No és una actitud contestatària, perquè no és pas culpa seva si, quan se li diu que ha d’anar cap a la dreta, va cap a l’esquerra, o al revés. Segueix molt malament les indicacions, els senyals. És independent, i la seva independència, us la porta aquest vespre.

-A les seves pel.lícules, hi ha festes, vacances, representacions de circ, etc. Ens podria dir quin és el sentit de la festa a la seva obra?

-Hi ha una raó, i és que m’agrada la gent senzilla. Aquesta gent s’atribola a l’hora de preparar una festa. Les dones repassen les camises, tots

hi participen, es penegen les banderes, siguin del color que siguin, els nens estan nerviosos, hi ha un respecte pel gest i per la gent, els músics abrillanten els seus instruments -encar que toquin una mica malament, se’ls respecta. El que he provat de fer és defensar el respecte a l’individu, a la personalitat, i crec que continuaré rodant festes.

-L’acció dels seus films passa durant un espai de temps curt i, a més tenen una construcció cíclica. Té això una intenció de realisme, es vol donar la sensació de coincidència entre el temps real i el temps cinematogràfic?

-A JOUR DE FÊTE, la festa comença al matí, ocupa tot el dia i acaba al vespre, tard. El que em va resultar difícil per poder donar aquesta sensació -és a dir, difícil per mi, potser no ho és per a d’altres- és fer passar quinze dies de vacances, a LES VACANCES DE M. HULOT, en una hora i mitja. Vaig rodar matins, tardes, etc., a fi de donar la sensació que han passat quinze dies de vacances a la platja.

Aquestes foren les respostes més interessants i més precises -a criteri nostre- de la primera part de la taula rodona. A més, Tati intervingué di-

Radio Grau Radio Grau Radio Grau

verses vegades exemplificant amb anècdotes -que explicava i interpretava- els seus comentaris. La veu, el gest, l'expressió i el seu personal sentit de l'humor les fan de transcripció impossible. Tot seguit es van iniciar les intervencions del públic.

-A PLAYTIME i a TRAFIC, M. Hulot va desaparèixer per donar més i més importància als personatges que l'envolten. Hulot serveix de contrapunt al món a què pertanyen aquests personatges. Jacques Tati ha declarat, però, que vol fer un film de M. Hulot sense M. Hulot. Com seria aquest film?

-Per al pròxim film, busco un equip de joves -aquí Tati acompanya les seves paraules amb gests que donen a entendre que ell ja no és físicament jove-, de personatges expressius, perquè hi ha molts Hulot, si es busquen. El meu film es dirà "Confusions", perquè tot és una confusió, vivim en una confusió. Voldria trobar alguns joves Hulot per defensar la naturalesa d'aquest personatge, que és un personatge que porto molt a dins.

-Tati mostra als seus films milers de detalls de la nostra societat, però, com ha tractat la nostra societat a Jacques Tati?

-No importa el país, ni el règim. Enlloc, no s'està pas massa ben tractat, però França és un país bastant lliure. Aleshores, he pogut fer els films que he volgut fer. Si no són bons és culpa meva. Ningú m'ha obligat a fer-los. He estat diferents cops a Rússia i he vist molts cineastes còmics que no han pogut fer mai els films que han volgut fer. S'han de prendre riscos, certament, però no m'agrada la gent de la meua edat que diu que li agraden els joves, això no vol dir res, és una frase fàcil. Jo preferiré seguir sent jove. Em direu que exteriorment no és pas fàcil, però interiorment ho sóc. Discuteixo amb joves cineastes que em porten els guions, en parlem. Quina necessitat tinc de la societat?. M'agrada quan vaig a veure amb gent jove algun dels meus films i veig que encara hi riuen. Em plau perquè són joves i perquè fa molt temps que vaig fer el film: això vol dir que ho vaig fer bé. Crec molt en la imaginació dels infants. Abans de començar un film, vaig a l'escola i miro els dibuixos dels nens de quatre

a sis anys. Aquests dibuixos estan plens d'imaginació, en el color, en la construcció. Hi ha sempre una vaca que ha d'entrar a la granja sota l'amenaça d'un pal. Estan plens d'invenccions. Hi ha detalls que sovint passen desapercebuts. Hi ha un sol, a dreta o a esquerra, però hi és. Això m'ajuda. Aquestes coses ajuden a uns més que a uns altres. Si jo us puc aportar un petit somriure a la vostra vida, em sentiré ajudat.

-El color de MON ONCLE i PLAYTIME té una funció narrativa i dramàtica. En canvi, a TRAFIC, el color té un tractament fonamentalment naturalista. Ens podria explicar per què?

-Els dos primers films que ha mencionat han estat filmats a França. El tercer, a Holanda. No és pas el mateix. En una exposició d'automòbils, no es pot controlar el color, cada marca intenta cridar l'atenció utilitzant tons cridaners -deduïm que l'exposició de TRAFIC és vertadera.

Sobre el color, Tati va fer un interessantíssim comentari, referent a JOUR DE FÊTE.

-Vaig fer JOUR DE FÊTE amb un nou procediment de color (Thompson color). Malauradament, si bé el film va ser filmat en color, Thompson color no va poder revelar-lo, per tant, es van tirar còpies en blanc i negre. Però havia preparat el meu film, sobre el paper, en color: havia pintat el poble en tons neutres, marró fosc, negre, i els pagesos anaven vestits de negre, com sempre al camp, i, quan la festa arribava, les barraques, les atraccions portaven el color al poble. La festa era una exposició de color. Quan la festa ja s'havia acabat, es tornaven a posar tots els colors en els carros i se n'anaven amb tot el que representava la festa. El poble retrobava, no diré la seva tristesa, però sí el decorat exacte que li calia per reprendre els treballs del camp.

La taula rodona s'acabà cap a les deu de la nit. Haviem vist Tati fortament emocionat a moltes de les seves intervencions. Nosaltres també ho estavem. Els entusiàstics aplaudiments que van tancar l'acte només volien exterioritzar aquest fet.

Alliance Francaise
Cine Club Sabadell

M. i Mme. Tati entren a "La Faràndula".

TATI PARLA DE "PARADE"

PRESENTACIÓ

És molt difícil parlar d'un film d'un mateix.

L'espectador, generalment, comprèn els films molt de temps després d'haver-los visionat. Com que els crítics no ens ajuden mai, estem obligats a donar algunes explicacions per facilitar la comprensió del que hem provat de fer. No penseu que he vingut a Sabadell únicament per donar-vos aquestes explicacions: no estic fent una "tourné" per promocionar el que faig. Els periodistes m'han posat l'etiqueta de ser una persona que fa quelcom de diferent de que es fa normalment. No he vingut a buscar uns ingressos.

Es una gentilesa de

Radio Grau

DISCS -
ALTA FIDELITAT -
TELEVISIÓ EN COLOR -
ELECTRODOMÈSTICS -

Rambia, 14
Tel. 725 93 33